

Farvæl Føroyar

Johan Petersen, sum í 18 ár hevði Hotel Bella í Norðdepli, býr nú í Danmark. Hann kemur ikki heimaftur uttan kanska at ferðast. Tað var heldur beiskt at fara frá sínum lívsverki, sigur Johan Petersen, sum her sigur sína hjartans meining um ferðamannavinnuna í Føroyum

6. desember í fjør varð Hotel Bella selt í fútarættinum. Dansk stovnurin Ny-Kredit, sum hevði kravt ognina á tvingsilssølu, keypti.

Tá hetta var hent, fóru Mina og Johan Petersen, sum í 18 ár høvdu gistingarhúsið at pakka, og á nýggj-árinum fluttu tey til Danmarkar, har tey nú búgva í eini íbúð í einum lífum býi.

Í Danmark er gott at vera - m.a. er veðrið betri enn í Norðdepli - men Johan krógvar ikki, at hann er eitt sindur beiskur inn á føðilandið. At fara á húsagang og harvið uppgæva sítt lívsverk. Orsøkin til, at tað gekk so, var, at hann ikki fekk lagaligu figgingina, hann hevði væntað at fingið, tá hann bygd í út.

Summarið er í nánd, men í summar verður eingin Johan Petersen í Føroyum at taka ímóti fremmandafólki. Tey vóru annars nógv, sum leitaðu til hansara um summarið.

ÚTLENDINGAR SETAST AFTUR

- Fleiri útendingar hava spurt seg fyri um at koma til Føroya í ár. Eg havi verið noyddur til at giði teimum greið boð, at eg eri fluttur av landinum, húsið er selt, og hesi fólkinu siga, at so fara tey ikki til Føroya. Tað er mín fatan, at millum eitt og tvey túsund fólk fara ikki til Føroya í ár, tí tey ikki kunnu koma til okkara at búgva. Teir pengarnir, sum hesi fólk høvdu lagt eftir seg, eru mistir. Tað er jú á tann hátt at føroyingar fáa nakað burtúr ferðafólkvinnuni, sigur Johan.

Væl av fólki plagdi at búgva á Hotel Bella, uttan seinasta ár, tá øll gistingarhúsinu í landinum lótu líka illa at.

Tá Johan Petersen byrjaði við hotellinum í 1972, bar ikki til at liva av tí burturav. Tá sigldi hann eisini, men tey seinastu árinu hava hann og Mina knossast við tí, og tað hava tey megnað einsamall. Familja og onnur tóku tó hondina í, tá arbeiði var til

fleiri hendur enn teirra egnu.

BÍÐAR SPENTUR

Sjálv um Johan er fluttur av

landinum og ikki ætla sær heimaftur at búgva, bíðar hann spentur eftir, hvat fer at spyrjast burtúr ferðamannavinnuni. Men hann hevur smáar vonir um, at

nýggja ferðamannaráðið fer at flyta nøkur fjøll.

- Her í Danmark verður gjørt á tann hátt, at tey, sum taka ímóti ferðafólki, verða spurð til ráðs í ferðavinnu-

Johan Petersen, sum nú er 70 ára gamal, er ikki bara kendur frá Hotel Bella í Norðdepli. Mangan hevur hann verið at sæð í dansifeløgnum. Hann var eisini við, tá Føroyar vóru í Fokus, og Kalmar avmyndaði hann

spurningum. Tað verður ikki brúkt í Føroyum, og hetta hevur beint fyri vinnuni. Vit síggja, at bussførarar verða illa nokk eftirspurdur og als ikki tey, sum taka ímóti fólki.

- Eg komi ikki aftur til Føroya. Eg havi lagt alla mína orku í at gera fyri Føroyar tað, sum eg kundi, men tað varð ikki virt. Tað var ikki mín skyld, at tað gekk so galið, og eg fór á húsagang. Tað skyldina eiga teir, sum ráða fyri borgum.

KRÍGGJ OG KLANDUR

Seinastu árinu eru fleiri úskipanir gjørdar í ferðamannavinnuni.

- Vit høvdu eitt felag, ið nevndist Ferðamannafelagið. Tað gekk væl, til landið setti sínar fingrar í hjólið. Tá bleiv tað so dyrt alt, at landið mátti gjalda til felagið, tí annars fekk felagið einki gjørt fyri landið. Jú, landið stuðlaði, og tað gekk væl í nøkur ár. Men so finna teir uppá at koyra ein mann úr nevndini í felagnum. Aftaná kemur so Ferðamannaráðið, sjei mans. Tá kom kríggj og klandur, og torført at fáa pengar til ferðamannafelagið. Men eitt vóru Signar Hansen og Jógvan Sundstein samdir um: teir skuldu hava sínar egnu pengar inn. Ferðamannafelagið fekk ikki gildið hvørjum sítt, men Jógvan Sundstein skuldi í hvussu er hava pengar fyri at grannskoða rønskapi hjá felagnum, og familjan

hjá Signar Hansen skuldi í hvussu er hava pengar fyri hús, ið høvdu verið leigað út. Hetta vóru pengar, sum felagið skyldaði, og sum landið rindaði. Men eg t.d. fekk ongantið fundarpengar, eg hevði rætt til sum nevndarlimur í ferðamannafelagnum, og heldur ikki pengar fyri ferðafólki.

- Tað skulu vera míni vinarráð til Tummar Arabo, at hann ber seg ørvísi at enn Signar Hansen og teir, sigur Johan Petersen.

NEYÐARA LANDSMENN

- Soleiðis gongur í Føroyum, og tí stakk eg av. Eg vil einki hava við Føroyar at gera meira. Og nú syngi eg, sum Jóannes Patursson sang, tá hann sat á Velbastaðfjølum, óður, tá hann var rýmdur av tingi:

- Á neyðara landsmenn, hvat hava tit gjørt. Tit dripið hava føroyingin í Føroyum.

Mina og Johan Petersen lata væl at tilveruni uttanlands. Heimurin uttanfyri Føroyar var teimum tó ikki heilt ókendur, áðrenn tey fluttu, tí tey hava ferðast nógv seinastu árinu, m.a. við dansifeløgnum. Og nú tey búgva í Danmark, liggur væl fyri at fara víðari fyri lítla pengar.

SIGUR SÖGUR ÚR FØROYUM

Tey trívast eisini væl í líða býnum, sum tey búgva í. Koma saman við fólki, m.a. í einum felag í býnum. Har plagar Johan at siga søgur úr Føroyum. Frásøgumaður er hann av teimum bestu og veit eisini nógv. Ætlan hansara er eisini at vísa filmar úr Føroyum - og hann heldur sostatt fram í ferðavinnuni í Føroyum.

randi